

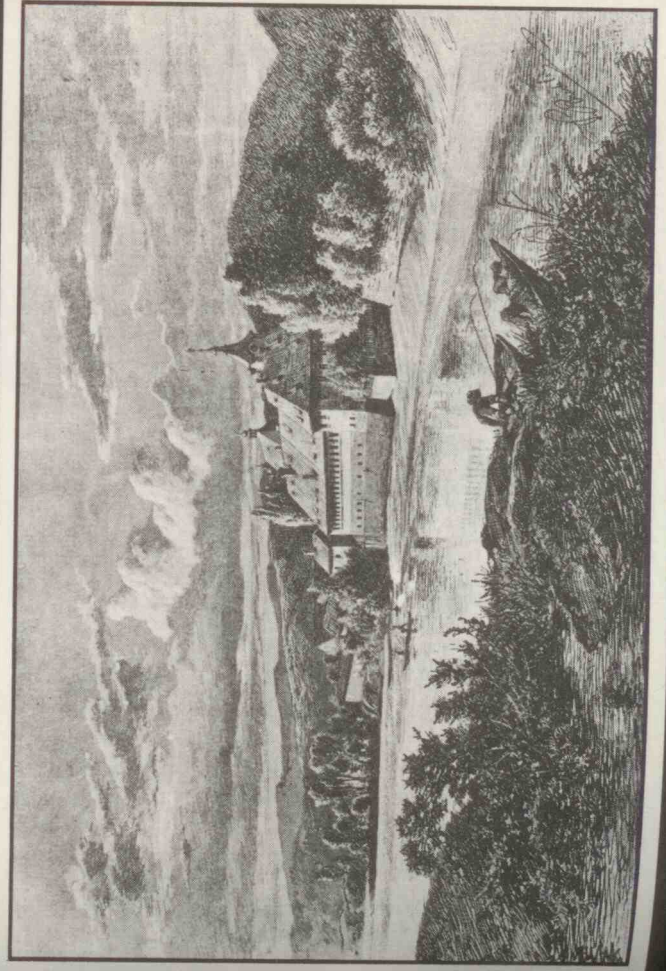
INFORMACNÍ BULLETIN
VEŘEJNÉHO DĚNÍ
KULTURY A SPORTU

DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ

1091

ROČNÍK VII

Kukátko

PŘED R. 1889 - V. PŘEČI.F.R

252 29

DOBŘICHOVICE

SLOVO MÁ :

Dagmar Doležalová

Vážení občané!

Jak jistě víte, naše obec má novou starostku. Pro úplnost: Jmenuji se Dagmar Doležalová, narodila jsem se v roce 1938 v Brně, kde jsem absolvovala Střední průmyslovou školu stavební a odešla pak v roce 1957 na "umístěnkou" do Prahy do podniku Pražská správa vodních toků, který se v roce 1964 včlenil do podniku Pražské kanalizace a vodní toky.

V tomto podniku jsem setrvala až do dnešní doby. Svoje zaměstnání jsem měla ráda a mohla jsem "v klidu" při něm zůstat až do odchodu do důchodu. Leč nebylo mně to souzpeno. Proč? protože moje vodohospodářské srdce léta usedalo nad tím, že obec, ve které žiji, nemá to, co je v celém civilizovaném světě samozřejmé, totiž kanalizaci, čistírnu odpadních vod, dobrou vodu a ostatní technickou vybavenost, která by jí umožnila v budoucnosti, ve kterou jsem vždy věřila, kýžený rozvoj.

Proto jsem se dala na trnitou cestu. V souběhu se zaměstnáním jsem zajišťovala přípravu a realizaci čistírny a kanalizace. Jako předsedkyně vodohospodářské komise jsem se pak starala i o zásobení obce vodou, ochranu vodních zdrojů a ostatní vodohospodářské problémy. A to se mně stalo osudným. Práce pro obec přibývalo a nakonec jí bylo tolik, že jsem nevěděla, co dřív. Řekla jsem si tedy "buď jedno, nebo druhé".

Po velkém vnitřním klání to vyhrála obec. Ta obec, která není mo- je rodná, kde ještě po 33-ti letech jsme s manželem pro některé lidi "přivandrovalci". Ale tady se narodily moje tři děti a já jsem si řekla, že se chci dožít okamžiku, až tato obec bude opět obcí pořádanou a krásnou, takovou jakou jistě dříve byla! A moje děti budou moci být hrdé na to, že se zde narodily.

Proto jsem se rozhodla v komunálních volbách kandidovat a pak také kandidovat na místo starostky, abych cíl dosažení pořádané obce se spokojenými obyvateli mohla ze všech sil prosazovat. Protože jsem nikdy nebyla členkou žádné politické strany, kandidovala jsem jako nezávislá kandidátka. Jako taková jsem se stala členkou obecního zastupitelstva a obecní rady.

Od samého začátku se obecní rada snažila plnit vytýčené cíle, ovšem práce byla velmi obtížná a výsledky neodpovídaly vynaložené námaze. Řešením pak bylo odvolání obecní rady a volby rady nové. Díky tomu, že paní Šarounová se kandidatury na místo starostky vzdala, jsem byla, přes silný odpor příznivců minulého starosty, zvolena. Kdo byl těmto volbám přítomen chápe, že nemohu mít nějaký pocit dosaženého vítězství, protože také žádné nebylo! Je pouze dosaženo, jak pevně věřím, klimatu,

ve kterém se dá pracovat. Do jaké míry byla moje víra opodstatněná, to ukáže čas.

Je třeba si uvědomit, že každý, kdo byl zvolen do obecního zastupitelstva a rady by měl věnovat část svého osobního času na sebevzdělávání v tom oboru, ve kterém pro obec pracuje, aby jeho práce v příslušné odborné komisi byla kvalitní, v souladu s platnými předpisy. Totéž platí při rozhodování obecní rady a obecního zastupitelstva. Myslím si, že ti, kteří nechtějí nebo nemohou nic ze svého času a schopností obci věnovat, by měli uvolnit místo jiným, kteří to mohou a chtějí učinit! Jen tak se nám společné dílo bude dařit.

A co nás čeká v nejbližší době?

Mimořádných úkolů je bezpočet a je obtížné stanovit jejich prioritu.

Pokusím se to učinit zatím jen pro zbytek roku:

1. Dokončit úpravu vozovky v ul. Na vyhlídce, financovanou podnikem Chemické závody, který v loňském roce v téže ulici budoval svým nákladem veřejnou kanalizaci.
2. Zahájit a dokončit obnovení dlažby v ulicích Vítova a 5.května.
3. Dokončit stavbu kadeřnictví, kde zbývá pouze připojení objektu na kanalizaci.
4. Přípravit k zahájení stavbu kalových polí u naší čistírny odpadních vod, na kterou jsme dostali účelovou dotaci od okresního úřadu.
5. Přípravit obecní skládku inertního materiálu.
6. Uzavřít s obcí Řevnice smlouvu o sružení finančních prostředků na vybudování skládky komunálního odpadu a složit příslušný podíl, aby tato stavba mohla být zahájena.
7. Zpracovat plán třídění a likvidace obecních odpadů.
8. Postupně doplnit pracovnický obecního úřadu o odbornou sílu, která by zajišťovala hospodaření s obecním majetkem, který nám byl navrácen, a to včetně zbytku bytového fondu.

Dobřichovice, 21. 9. 1991

ŽIVOT V OBCI

Redakční rada Kukátka položila volebním stranám otázku:

"Na zasedání obecního zastupitelstva 25.8.1991 byl vysloven požadavek uspořádat nové obecní volby. Jaké je stanovisko Vaší volební strany k tomuto požadavku? Kandidovali byste v případných nových volbách?"

Odpovědi, které jsme dostali do uzávěrky, uveřejňujeme na následujících stranách.

Komunistická strana

Zákon ČNR O volbách do zastupitelstev v obcích v § 56 uvádí, v kterých případech se nové volby konají. Žádná z těchto okolností nenastala. Jedinou alternativou by bylo, že by se všichni členové zastupitelstva a všichni náhradníci vzdali svého mandátu. Pak se však dostáváme do spíeti otázek a konstrukcí, jejichž rozuzlení není vůbec jasné. Je účelné, aby se všichni vzdali mandátů? Podají se v obci získat dostatečný počet ochotných a schopných kandidátů, kteří by se na úkor svého pohodlí angažovali ve prospěch obce? Kolik občanů se zajímá o jednání obecního zastupitelstva a kolik jich bude ochotno jít znovu k volbám?

Dríve než budeme hledat odpovědi na tyto otázky, měli bychom se zamyslet nad tím, jak zrekonstruovat složení obecního zastupitelstva. Zatím se touto otázkou většina volebních stran vůbec nezabývala. Zároveň by měla obecní rada prokázat, že se po rekonstrukci stala jednotlivcím a konstruktivním prvkem, kterému jde o blaho obce a jejích občanů. A to přes to, že se od té minulé, která nepracovala dobře, jak bylo konstatováno na mimořádném zasedání obecního zastupitelstva dne 12.8.t.r., změnila nepatrně.

Pokud by už z jakýchkoli důvodů byly konány nové volby, bylo by pro obec výhodnější provádět volby ze společných kandidátek tvořených bez ohledu na politickou příslušnost jednotlivých kandidátů. Občanům by tak byla dána možnost volit osobnosti.

Není důležité, kdo v jaké straně, společenství či hnutí je, ale jak se chová, co umí a zda je ochoten podílet se na rozvoji obce.

M.Hornychová

Občanské forum

Klub příznivců OF, tedy konkrétně ti, kteří za OF v Dobřichovicích kandidovali a ti, kteří byli na kandidátce OF zvoleni, nespovažují nové obecní volby za vhodný způsob řešení problémů naší obce. Ti z nás, kteří jsou členové obecního zastupitelstva to již jednoznačně vyjádřili na posledním zasedání buď tím, že se proti názoru na nové volby postavili, nebo s návrhy páň Kaucského, Vrbenského a několika dalších z pléna polemižovali. Domníváme se navíc, že vypsání nových voleb by muselo být v souladu se zákonem, který stanoví, že nové volby se konají jen tehdy, klesne-li počet členů zastupitelstva pod sedm. To by se mohlo stát jen v případě, že by současní konšelé sami odstoupili, ovšem v tom případě by je podle zákona nahradili ti z původních kandidátek, kteří podle počtu obdržených hlasů byli na nevolených místech. To znamená, že pak i ti, to by se museli vzdát svých mandátů, až by zbylo méně než sedm členů OZ. Toto by byla manipulace s názorem všech dobřichovických voličů a nejsme ochotni se na ni podílet.

Naopak, chceme aktivně působit ve správě obce, plnit volební program OF. Věříme, že nová starostka a nová rada bude lépe pracovat a že věci se pohnou kupředu. Na druhé straně nechceme přeceňovat význam obecních orgánů. Ty jsou zde proto, aby stanovily pravidla hry a kontrolovaly jejich plnění a je už na ostatních občanech, aby podnikali, otevírali v Dobřichovicích nové firmy, prodejny, cukrárny, pekárny, restaurace, dílny, aby hospodařili na půdě apod., ze svých zisků platili obci daně, aby obec vzkvétala.

Je tu však ještě jedna možnost, jak občané Dobřichovic mohou vyjádřit svůj zásadní nesouhlas s těmi, které si před 10 měsíci sami svobodně zvolili. Je to obecní referendum. Obecní referendum lze podle zákona uspořádat tehdy, požádá-li o to nejméně jedna třetina členů OZ nebo více než 10 % občanů obce starších 18 let. V tomto referendu by mohli občané sami odpovědět na otázku, zda si přejí nové volby a tedy i nové zastupitelstvo.

ing. V. Kratochvíl

Společnost Dobřichovice

Nepochybujeme o tom, že současná situace vyžaduje rychlé řešení. Vypsání nových komunálních voleb v průběhu řádného volebního období chápeme ale jako krajní prostředek, k němuž máme právo sáhnout až po vyčerpání všech prostředků ostatních.

Je zřejmá nutná stále znovu připomínat, že jsme si své zástupce zvolili v plně demokratických volbách sami. Měli jsme dost příležitosti ovlivnit složení kandidátek, poznat programy volebních stran a kvality jednotlivých kandidátů, než jsme vložili svůj hlasovací lístek do urny. Vyčerpali jsme všechny možnosti, jak přimět námi zvolené zástupce, aby skutečně reprezentovali naši vůli, zajímali se o náš názor a chovali se tak, jak jim ukládá zákon, pravidla politické kultury a morální zásady? Pomohli jsme našim zástupcům, aby konečně našli styl práce a společnou řeč? Přeskupil se poměr politických sil v naší obci natolik, že mu již složení obecního zastupitelstva neodpovídá?

Sežije-li obecní zastupitelstvo a vnutí obci vypsání předčasných voleb, nebude to znamenat jen selhání jeho 15 zvolených členů, ale především selhání 1954 občanů Dobřichovic, kteří mají volební právo. Z hlediska voličů může vypsání předčasných voleb znamenat únik před vlastní zodpovědností, otevřeně přiznání neochoty nést důsledky vlastního svobodného rozhodnutí. Pokud vypsání nových voleb navrhuje demokraticky zvolený člen obecního zastupitelstva, může to znamenat, že chce přenést svůj díl zodpovědnosti na voliče, že chce svůj zcela konkrétní díl zodpovědnosti rozptýlit v dobře známé kolektivní nezodpovědnosti.

Z morálního hlediska nemůžeme uzнат právo na dezerci od sotva započaté práce, ani právo zahodit jednu šanci a hned žádat novou. Ani

z čistě pragmatického hlediska nejme přesvědčeni, že by předčasné volby přinesly to nejpotřebnější: ukončení malicherných sporů a nevole, které už obec připravily o tolik času, a ozdravení morálního klimatu. Na druhou otázku proto můžeme odpovědět jediným způsobem: Společnost Dobřichovice bude usilovat o řešení současných problémů běžnými demokratickými prostředky, odpovídajícími situaci, tedy o to, aby nebylo nutné sahát k prostředkům tak krajním, jakým jsou předčasné volby.

Ing. Daniel Havlík,

člen obecního zastupitelstva
zvolený za Společnost Dobřichovice

PhDr. Jiří Matl,

předseda Společnosti
Dobřichovice

PhDr. Vladimír Czumalo,

člen výboru Společnosti
Dobřichovice

Ing. Magdaléna Kadlecová,

členka výboru Společnosti
Dobřichovice

Ing. Pavel Kyzlík

Otázku zda mají být v obci nové volby považují trochu za "protiústavní", protože nenastal takový právní stav, aby být mohly. Konečně na mém názoru příliš nezáleží - jsem jen dvoutisícinovou počtu voličů. O možnosti nových voleb jsem však mluvil asi s patnácti spoluobčany a názory jsou velmi rozdílné: rozhodně ano, nevím o co jde, k volbám bych nešel, spíše ne. Asi je třeba poznat názory občanů v celé šíři (např. anketou, průzkumem, referendem, podpisovou akcí). Nejdříve ale musím respektovat 100 dní hájení staronové rady, aby prací a výsledky mohlo být napraveno trochu pošramocené mínění obyvatele vzniklé tříměsíčním bojem o starostu.

Kladu ještě tuto otázku. Do voleb šlo asi 45 kandidátů, 15 bylo zvoleno, ale co pro obec dělají nezvolení (30). Předpokládám, že když někdo kandiduje, něco chce a umí v obci udělat. Určitě si svoji cestu k tomu již najít mohl, ale asi 20 z nezvolených se neprojevuje vůbec. Sám bych v případných volbách kandidovat nemohl, vylučuje to moje současné zaměstnání ve státní správě.

Demokratický blok občanů Dobřichovic
vážení spoluobčané!

Poslední schůze obecního zastupitelstva nám všem ukázaly hloubku krize, ve které se ocitlo zastupitelstvo i rada zastupitelstva obce. Příčinu této krize není možno v krátkém článku analyzovat, je ale jasné, že se nepodařilo zastupitelstvu vytvořit dělný celek a v jeho rámci vnitřně stmelenou radu. Nově zvolená rada je kusá a nemůže se tedy právoplatně usnášet. Vážne i práce většíny komisí.

Zijeme v mimořádně složitě době, přebudovává se politický a hospodářský systém v republice, obce se staly samostatnými právními subjek-

ty s novými pravomocemi. V poslední době se zkomplikovala i vnitropolitická situace v našem státě.

Za této situace potřebuje naše obec, více než kdy jindy, aby v jejím čele stáli lidé, kteří mají důvěru většiny svých spoluobčanů a jsou schopni vytvořit dělní orgán, hájit a prosazovat zájmy celé obce, všech jejích obyvatel. Jsme toho názoru, že současně zastupitelstvo tuto důvěru jako celek nemá, tím méně pak radě zastupitelstva.

Pro ověření tohoto názoru, který zdaleka není jen názorem členů politických stran sdružených v Demokratickém bloku, doporučujeme provést anketní průzkum s otázkou: "Důvěřujete současnému obecnímu zastupitelstvu, ano - ne"? Výsledky tohoto průzkumu, jehož provedení by kontrolovali zástupci všech stran a občanských sdružení v obci, by byly pro obecní zastupitelstvo morálně závazné.

Pokud budou na základě výsledků tohoto průzkumu mínění občanů nové obecní volby vypsány, očekáváme, že všechny volební strany provedou pečlivý výběr kandidátů schopných účinně a nezištně spolupracovat při vedení obce. Doufáme rovněž, že při výběru kandidátů nebudou žádnou volební stranou navrhováni lidé, kteří na vedoucích místech a politických spoluvytvářeli totalitní systém. Zástupci stran sdružených v Demokratickém bloku postaví do těchto voleb takové kandidáty, kteří tato kritéria budou splňovat.

Za ČSL

Lumír Pánek

Za ČSSD

Ing.V.Chittussi

Za ČSS

Ing.M.Německý

CO MÁŠ CO STOJÍ - II.

Minule jsme si řekli, co obec platí, a naopak, co neplatí pro provoz a výuku v našich všech školách. Dnes si školství dokončíme malým povídáním o školním stravování.

V Dobřichovicích jsou dvě školní jídelny. V základní škole se stravuje cca 300 dětí ZŠ a částečně i děti ze zvláštní školy, v mateřské škole cca 80 dětí. Úhrada školního stravování dětí je poměrně složitá. Podílí se na ní největší částí samozřejmě rodiče. Každoměsíční úhrady složenkami jdou na účet obce (a jsou tedy příjmem obce). Musím vás ovšem upozornit, že to co platíte, nestačí ani na nákup surovin pro přípravu jídla. Rozdíl platí obec ze svého rozpočtu. V současné době platí rodiče dětí MŠ Kčs 11,- a obec doplácí Kčs 1,- (za dvě svačiny a oběd), rodiče dětí ZŠ 1. až 4. třídy Kčs 6,50 a obec doplácí Kčs 1,80 a rodiče dětí 5.-9. třídy platí Kčs 7,- a obec doplácí Kčs 2,30 (u dětí ZŠ je to jen oběd).

Navíc obec plně hradí provozní náklady školních jídelen, tzn. energii (plyn a elektřinu), čisticí prostředky, pracovní oděvy, opravy, údržbu, nákup nových zařízení a až do letošního roku i vyvážení odpad-

ních vod ze Žump. Naproti tomu obec neplatí piaty hospodářky, kuchařek a uklízeček - ty jdou z prostředků okresního úřadu.

V loňském roce byl příjem od rodičů celkem Kčs 361.000,- a celkové výdaje obce na školní stravování Kčs 541.000,-. Rozdíl 180.000 Kčs byl plně pokryt z prostředků obce. Z tohoto obecního příspěvku připadá na dotaci na potraviny asi 120.000 Kčs a zbytek, tedy cca 60.000,- jsou provozní náklady školních jídelen.

Na závěr snad ještě poznámku, že sazby, které obec doplácí na potraviny jsou dané předpisem, ale to, co utratíme na provoz jídelen je dáno naší hospodárností. Domnívám se, že 60.000 Kčs je částka poměrně příznivá (která navíc by letos mohla být nižší o náklady vyvážení žumpy) a že tedy můžeme hospodáře i kuchařkám poděkovat, že stravují naše děti dobře a ne moc drah.

22.9.1991

V. Kratochvíl

POSTŘEHY

Karličtí mají opět svůj hasičský sbor

Několik obětavých občanů - bývalých členů dobrovolného hasičského sboru Karlík ve spolupráci se starostou obce a funkcionáři hasičského svazu a požární ochrany okresu Praha-západ obnovili činnost hasičského sboru - Karlík.

Dne 21. srpna t.r. se konala ustavující valná hromada v příjemném prostředí hotelu Karlík za účasti 42 občanů a funkcionářů sboru a obce. Příznivců je však již daleko více z řad dospělých i mládeže. Dobrovolný hasičský sbor - Karlík tak pokračuje ve své záslužné tradici, která započala před šedesáti lety. 2.září karličtí dostanou zpět klíče od zbrojnice, kterou si svépomocí v roce 1931 vystavili jejich dědové.

Starostou sboru byl zvolen pan Josef Šoch, aby pokračoval v tradici svého otce, a velitelem byl zvolen pan Pavel Cícvárek, který věnoval obnovení činnosti nejvíce úsilí.

Příště seznámíme občany s historií sboru.

Strach z analogii

Dobřichovice krácejí od listopadu 1989 natolik v čele společenského vývoje, že jej občas dokonce o pár kroků předběhnou. Nevím ale, zda na to máme být hrdí.

Rozkol v Občanském fóru nastal v Dobřichovicích dříve, než v celorepublikovém měřítku, a v mnohém jeho průběh předznamenal. Ani v tvorbě podívných koalic jsme nezůstali pozadu. V řešení rozporů a mocenských ambicí v radě prostřednictvím odvolání primátora za námi zůstalo

i naše hlavní město. Pražští radní se také u nás mohli poučit, že nemusí být tak jednoduché nahradit svrženého přemátora novým. V požadavku nových voleb sice tuto prioritu nemáme, přidržíme-li se ale analogií mezi Dobřichovicemi a zbytkem naší republiky, nedává to těm, kdo u nás doma po předčasných volbách volají, nejlepší vysvětlení.

Právě jsem se doslechl o požadavku na odstranění Karlíka od Dobřichovic. Jako zanícený federalista se už začínám analogií bát.

o

»»»

O vážnosti doby

Když jsem nedávno četl v novinách, že doba je vážná, napadlo mě, zda někdy vůbec byla doba, která vážná nebyla. Uvažoval jsem nejprve nad tím, zda jsem někdy sám zažil nějaké nevážené dějinné období, a zjistil jsem, že nikoli. Když jsem byl malý, byla doba vážná v důsledku blížících se a poté probíhajících válečných let, po válce byla vážná, protože bylo po válce, takže hrozila válka nová, a donedávna byla doba vážná ohledně piklů západních mocností a také kvůli tomu, že budování socialismu nebyla žádná legrace. A neví-li někdo náhodou, že i nyní doba je vážná, ať si přečte denní tisk a poslechne si zprávy. Dobře, pravil jsem si, ale jak to bylo, než jsem se narodil? Myslím si, že ani tehdy nebylo dob nevážených. Byla snad doba ledová obdobím veselým? Byla doba, kdy opice sestupovaly ze stromů a začínaly budovat prvobytně po-spojnou společnost, dobou nezodpovědné radosti? Byla snad léta punských, husitských a napoleonských válek obdobím určeným dějinami k obveselení současníků? Vypadá to na to, že ať vezmeme jakýkoli interval v lidských dějinách, vždy najdeme důvod, proč tato doba nemohla být pro své současníky jinou než vážnou. Zdá se mi, že platí obecně: doba současná je vážná v každé době! Přítomnost je totiž vstupní branou do budoucnosti a ta je vždycky neznámá a nejistá. V přítomnosti stojíte na prahu budoucnosti, tj. něčeho, co neznáte a o čem nic nevíte - jak potom nemít pocit, že doba, v níž žijete, je vážná? Něco jiného je ovšem, když se díváte na doby, které už současně nejsou. Protože už známe budoucnost tehdejší přítomnosti, vidíme, že to vlastně tak vážné, jak se to jevílo současníkům, v mnoha případech nebylo.

Buďme tedy klidní: když je doba vážná, je to úpíne normální; napo-váženou by spíš bylo, kdyby někdy nastala doba nevážená. To by pak bylo teprve vážné!

HgS

»»»

. . . . . the camp . . . pictures . . . viz.P.S.

V pátek, poslední den školního roku, začínal dobřichovickým skautům první opravdový letní tábor. Zatímco táborový materiál byl převážně nákladním automobilem, naše "smělé mládí" (rozuměj chlapecký oddíl) vyrazilo po svých, jak také jinak, na dvacetikilometrovou pouť k řece

Kocábě, zvané též Hadí. Rozdovádění chlápci netrpělivě vyhlíželi, kdy se na obzoru objeví charakteristický vrchol kopce Nevady, na jehož úpatí měli strávit příští tři týdny prázdnin.

Jak to mohli vidět vedoucí . . .

To snad není ani možný, takovýho materiálu, dyť to se nedá vodvítz obyčejným nákladákem, na to aby byl nejmní kamion, a eště se bude muset točit.

To ani do Rumunška se toho tolik neposilalo!

Jen jestli ty děti moc nerozmazlujem.

Stojí mi ten tábor vůbec za to?

Co z toho vlastně mám?

Už aby byl srpen!

Jak to mohly vidět děti . . .

To snad není ani možný, takovejch krámů, kdo to má nakládat. To je furt samý vopatrně, nemlať s tím, ať to nerozbiješ, co vokouníš podívej se jak ostatní dělaj a ty se zašíváš.

Voni si snad myslej, že mě to baví, furt dělat poskoka.

Už aby s tím vodjel. Sami si pojedou autem a my abysme šlapali pěšky, dvacet kilasů, taková štreka.

Stojí mi to vůbec za to?

K čemu sem se to dal?

Co z toho mám?

Už aby byl srpen!

První táborové dny plynuly velmi rychle. Program byl jednoduchý, práce, práce a zas práce. Netrvalo dlouho a v údolí pod Nevadou vyrostly na louce stany, uspořádané v pravidelné podkově kolem stožáru, na němž se třepotala státní vlajka. Oba konce podkovy zdobila dvě indiánská tí-pí. Kuchyň s jídelnou se přimkly těsně ke stráni a od táborového náměs-tí je dělil velký vojenský hangár, skladiště a programová přípravná tábora. Řičku Kobábu překlenula nová širší lávka uzpůsobená pro oba vozíky, na protějším břehu spojená se vstupní táborovou branou, zdobe-nou stylizovaným sluncem, znaky skautingu a woodcraftu, a do dřeva vyry-tým nápisem "Lesní moudrost Dobřichovice". Zadní trojúhelníkový cíp lounky skrýval posvátný táborový kruh, střežený největším roverským típím.

Jak to mohli vidět vedoucí . . .

To sem teda nikdy netušil, že romantika dá takovou makačku. Dyť už dřeme skoro tejdén a pořád je eště něco potřeba. Tohle tempo už ne-vydržim dlouho. Stejně sem se asi zbláznil, v podstatě mám dovole-nou, ale vstávám v sedm jak na vojně . . . budíček, rozcvička, hy-giena, snídane, nástup, zaměstnání, oběd, zase zaměstnání, večere, večerka, zahánění dětí, příprava na zítřek, půlnoc. Honem spát, jáéé už zase budíček.

To už je zejtra, to není možný, to není pravda!
Všichni mi lžete! Musí být dneska, nebo tede dokonce ještě včera!
Chci domu! Chci do práce!
Hele viš co, prober se, strč hlavu na chvíli do Kocáby, to pomá-
há ... tak jo.

Jak to mohly vidět děti ...
Tosem tede netušil, že nás tady chtěj udřít. Dyť už skoro tejdén
jenom makáme a furt nám nedaj pokoj. Mně už je to všechno jedno.
Junák je pracovitý, junák je vytrvalý, junák je veselý myslí ...
Junák je asi bůh, já sem normální člověk, a ty dospělý už mi lezou
na nervy. To je pořád samý honění, ... budíček, fofr fofr, padáme
z těch stanů, poslední de do vody, běžíme běžíme, to je rozvevič-
ka tohleto, necourej se, jedu jedu, tak vy už holánci nemůžete,
kliky dřepy, kliky dřepy, hop hop, sprintem do tábora, poslední
de do vody, ... stejně tam při mytí pudem všichni.
Kdyby si aspoň vodpustili ty řeči ... čisti si ty zuby pořádně,
tomu říkáš umytý ruce, jó tak panáček nemá mýdlo, prej mu spadlo
do vody, tak to mu dáme možnost si ho vylovit, a už seš zase ve
vodě celej.

Tak teď ještě snídaně a nástup a pak zase ta dřina ... to je nor-
mální vykořisťování dětí, sou horší než kapitalisti za průmyslový
revoluce ... no dyť už du, porát

Ne-sluncem zalité louce stojí malebný stautský tábor. Řeka tiše
bublá ve stínu vzrostlých olší a vrb. Blíží se konec poledního klidu.
Skauti sedí nebo postávají v hloučku okolo svých vedoucích a posloucha-
jí vyprávění o pohnuté historii zdejšího zlatonosného kraje. Ta sahá
až do hlubokého středověku.

Zatím ještě nikým nepozorována, blíží se pomalu přes louku na pro-
tější břehu ohnutá postava v černé kutně s dlouhou kápí. Mnich.
Vzápětí jej zpozorují první z dětí. V tom okamžiku zavládne v táboře
rozruch. Mnich se zvolna blíží k táborové bráně. I z dálky je vidět,
že trousí malé bílé lístečky. Pomalu klátivou chůzí přechází lávku a
míří napříč táborem k cestě, šplhající po protější stráni k vesnici.
Nervozita dětí narůstá. Zvláště menší by s ním rády změřily síly a ve-
doucí je musí uklidňovat. Na táborovém hřišti, za líní standů, rozhazu-
je mnich další různobarevné lístky a pomalu mizí mezi vrbami a keři
na břehu říčky. Děti se rozběhly posbírat lístky. Je to rozstříhaná
zpráva od mnišského bratrstva. Varování ... NEOPOVAŽTE SE HLEDAT NAŠE
ZLATO, LEČ BÍDNĚ SE VÁM POVEDE ...

Jak to mohly vidět vedoucí ...

Pozor, už de, jen aby ho neuvíděli moc brzo, nebo moc pozdě.
Jen aby si všimli té rozváté zprávy.

Jestli se na něj vrhnou, nechťel bych bejt v jeho kutně.
Krucifix, uklidněte se a nechte ho projít. Vždyť nic nedělá, tak
proč ho chcete mlátit?

V tý kutně se nedá vůbec utíkat, jen ať se za nim nerozzebhnou,
No nazdar, mnišká s takhle bílejma nohama svět eště neviděl, to
nám nesblafnou. Taky si je moh' trochu umazat.
Běž, běž, přidej, už je dlouho neudržíme.

Necourej se nebo tě chytěj a všechno je v háji.
Snad už je dost daleko ... tak běžte, ale mniška nechte napokoji
nebo vám napráská ... snad se leknu a nepoběžej za nim.
Ty lístečky, co ztratil, jsou asi pro vás ... do prkynka copak ne-
znaj rozvátou zprávu?

Uf, no konečně si někdo všim, že tam sou teky písmačka.
To se musí sestavit. To se musí sestavit, asi vám něco píše, hle-
dejte. Kdo to bude mít přečtený, tak mi to přinese.
Tak už je pryč, prošlo to, první kolo je za námi.
Jak tohle dopadne?

Jak to mohly vidět děti ...

Co nám to tu povídá za bláboly. Snad si nemyslí, že mu věříme,
takovej průhlednej trik.

Teď snad eště abych se tvářil, že sem to zblafnul, a hrál si tu
celej tábor na náky mnišky, no potěš ...

A hele převlečeněj, to se ale snažej, bobánci, takovýhle divadyl-
ko. Jéé a jak má historicky bílý nohy.

To sem tedy netušil, že v patnáctym století byli mniši tak čistotný.

A hele, padaj z něj náky papírky, to bude zas ta počouchlá sklá-
dačka. To je starej průhlednej trik. Největší nuda je hledat
všechny ty papírče.

To je teda úroveň. Samá nuda, votrava, votrava, nuda samá.

Prej mniši, prej z ostrova, pch, tomu nemůže uvěřit ani to nej-
počouchlejší vlče nebo světlucha.

Kdo bude první, tak mu to přinese.

No přinese mu to, jasné, vyhrajete nó, kdo vyhraje bude první!

Je to slabčárna tenhle tábor, to sem zvědavej co si eště vymyslej.

Z tábora pod stráni vycházejí skupinky chlapců a děvčat a hned
za lávkou zamíří různými směry. Začíná průzkum okolí. Skauti a skautky
rozdělení do týmů mají za úkol prozkoumat a zmapovat okolí tábora
v místech, kde podle historických map lze předpokládat pozůstatky stře-
dověké zlatokopecské činnosti. Jdou sami, bez svých vedoucích. Záleží
nyní jen na nich, jak spolu dokáží vyjít, jak se dokáží zorganizovat.
Opět o něco těžší hra na dospělé, opět trochu náročnější zkouška na ži-
vot.

Jak to mohli vidět vedoucí ...

No konečně, že už dou, konečně tu bude trochu klid.

Jedinečná příležitost si trochu oddýchnout.

Snad sme je poslali dostatečně daleko a nebude je slyšet,

Pohrabou se trochu v písku, prolezou pár roklí, utahaj se a večer daj pokoj.

Mohlo by se někomu něco stát? Malá pravděpodobnost.

Jednak se uměj ošetřit a lekárničky maj s sebou a taky by přiběh rychlej posej se zprávou. Vždyť nejsou dál než deset minut běhu od tábora.

Takže, začíná vegáč, honem hodit krofky do trávy a dospat, co se dá.

Ono to vlastně není tak docela špatný, vyslat tábor na průzkum, jen ať se snažej.

Jak to mohly vidět děti ...

Tak konečně dem, konečně bude trochu klid.

Jedinečná příležitost dělat si co chcem.

Doufám že náš úsek je dostatečně daleko a nikdo nás tam nebude kontrolovat. Mohly by tam bejt třeba třeshně, to by bylo bážo.

No jasně, někde bejt musej, tak holt vobjevíme pozůstatky zrovna tam a bezva se naperem.

Takže přidat do kroku, ať sme co nejdřív co nejdál.

Von takovej průzkum, když se vezme za správněj konec, není úplně špatná věc.

A tábor běžel dál, počásí mu přálo, lidé z vesnice většinou také. Ani tedý nebylo významnějších problémů. Slunné prázdninové dny mijely, jeden jako druhý vystrížen z modré oblohy a tetelivého slunce. Na ty dva či tři deštivé dny každý rád rychle zapomněl. Proud říčky s sebou odnášel písně i vyprávění, záduřčivě zasněné pohledy, i ostrá slova sporů, či rozpálené výkřiky her, odhodlaná slova slibu, i švihnutí prutů tří orlích per.

A tábor žil a žil, a pak skončil.

A jako po každém táboře zbyly po něm jen vzpomínky, a lávka a brána na opuštěné říčce, a i toho jen dočasu.

R. Simon

P.S.

Úlohou tohoto nápisu je odvrátit čtenářovu pozornost tak, aby článek zůstal, pokud možno, nepovšimnut.

Všimli jste si ?

- Ráno, když chodí děti do školy, stojí na křižovatce u sokolovny zaměstnanci obecního úřadu pan Filip s panem Novákem a dávají pozor, aby zde nedošlo k dopravní nehodě. Děti dovedou být nepozorné. A my dospějí - ?

- Když půjdete na nádraží Tyršovou ulicí, zpozorujete, že se nám "rozšířil" chodníček u kolejí. Sice zatím jen o část, která byla zarostlá vysokým plevelem, ale i tak je to znát. O tuto pozornost obci se zasloužili členové Společnosti Dobříchovice, kteří se k této práci sešli v sobotu 21. září odpoledne.

- Kolem cesty "Na vyhlídce" stojí plno aut, maringotky a buldozer. To signalizuje všem "Brunšovákům", že se brzy dočkají úpravy vozovky až k rekreačnímu středisku Chemopetrolu.

- Dlažební kostky z hromad v areálu sokolovny a ze dvora u "radnice" se začnou brzy stěhovat zpátky do ulice 5.května a Vítovy. V září zde započaly práce na vozovce a obec za ně zaplatí přes 350 000 Kčs. Pokud ovšem si občané část dlažby nerozebrají a obec nebude nucena dokoupit chybějící kostky. To by bylo podstatně dražší a doplatili bychom na to všichni.

- V Dobříchovicích se vyvojilo množství reklam upevněných na sloupech kolem cesty, na mostě i na volných tabulích na chodníku. Majitelé těchto poutačů: přihlásili jste je skutečně všechny na obecním úřadě?

- Novinový stánek u nádraží je už dlouho pouze "pro okrasu". Nechcete se zabývat prodejem tisku? Informace v kulturní komisi.

- Obecní rozhlas není v některých místech obce slyšet. Pokud bydlíte právě v takové ulici, oznamte to na OÚ, aby mohlo dojít k nápravě.

- Ještě stále nebyl uzavřen termín na konkurs na místo ředitele naší základní školy. Přihlášky se zasílají na okresní školský úřad v Podskalské ulici, Praha 2.

AŠ

Nepřehlédněte

Vážení spoluobčané!

V minulém čísle Kukátka jsem vás seznámila se sdružením Domov, které v naší obci zakládáme. Jeho cílem je výstavba domu sociální péče a dohled nad jeho provozem.

Zakládající valná hromada sdružení Domov bude v sobotu 19.října

V sále osvětlové besedy čp. 26 od 15.⁰⁰ hodin. Pokud máte k dané problematice vztah, přijďte se zeptat na vše, co vás bude zajímat. Teprve po důkladném uvážení se rozhodnete, zda můžete sružení Domov nějakým způsobem přispět i vy. Z vaší návštěvy této schůzky nevyplývá, že byste se museli stát členy sružení.

Jménem přípravného výboru vás zve a všechny vaše otázky zodpoví

Alena Šarounová

J S M E T A D Y D O M A

Vážení čtenáři !

Je mnoho slov, která jsme si nechali vzít stránickými politruky předchozí moci. Je mnoho slov, která ztratila nadužíváním a zneužíváním svůj obsah. Je mnoho slov, která se vytratila z našeho slovníku. Je mnoho slov, k jejichž skutečnému, neidealizovanému a nepokřivenému obsahu se znovu vracíme.

V kampani před komunálními volbami se po celé republice objevilo krásné heslo: JSME TADY DOMA. Nelze snad přesněji pojmenovat smysl toho, oč především jde v obnově zdravotního občanského života. Mnohé z příspěvků, s nimiž se na stránkách Kukátka setkáváte, se tohoto tématu zprostředkovaně dotýkají. Bude ale užitečné se jím zabývat přímo. Od příštího čísla otevíráme novou rubriku JSME TADY DOMA. Ti z vás, kteří již s redakcí Kukátka spolupracovali, dostávají v těchto dnech dopis se žádostí o příspěvek do této rubriky. Nemůžeme ale touto formou oslovit všechny naše čtenáře, obracíme se na vás proto s následující výzvou: Zamyslete se nad tím, co všechno pro vás tři slova JSME TADY DOMA znamenají. Napište nám, proč se cítíte doma právě v Dobříchovicích, co pro vás tento pocit domova utváří, co jej naopak narušuje a co je třeba změnit, abychom se tu skutečně doma cítili.

Právě na váš příspěvek se spolu se všemi čtenáři těší

redakční rada

V E L K Ý B A Z A R K N I H

prodej - koupě - výměna - dar
pátek 8. listopadu a sobota 9. listopadu

sálové besedy, Paľackého čp. 26
10.00 - 18.00

Již dnes můžete připravit knihy, které vám doma překážejí.

Máte dvě možnosti: Pokud organizátorům včas sdělíte svůj požadavek, můžete si v sále čp. 26 otevřít svůj knižní stánek a regulovat ceny

Kuřítka 14

podle poptávky v průběhu bazaru. Chcete-li ušetřit svůj čas, můžete kdykoliv v průběhu bazaru přinést knihy, které nabízejí k prodeji, s cenou a jménem (event. pseudonymem nebo šifrou, pokud chcete při prodeji zůstat anonymní), nepsanými měkkou tužkou na přidešti, organizátoři se postarají o jejich prodej a utřžené peníze vám spolu s neprodanými knihami předají po uzavření bazaru. Neprodané knihy nemusíte nosit zpátky domů, pokud je ponecháte organizátorům, nabídnou je nejprve dobročinné knihovně, zbylé pak předají některé z charitativních organizací pro sociální ústavy a krajany v zahraničí. Výtěžek bazaru (z prodeje prodaného místa 20 Kčs/den, u knih svěřených do prodeje 5 Kč částky ze prodaných knih) rozmožní prostředky na místní kulturu, Zájemci o prodejní plochu se mohou přihlásit u ing. Magdaleny Kadlecové, tel. 991 1959.

Tajné archivy se otvírají !

Jak bylo oznámeno v minulém čísle Kukátka, odjel šéfredaktor našeho časopisu, zlákan vidinou valutových výdělků, za peníze do SRH. To nám umožnilo nahlédnout do jeho tajného osobního archivu, o jehož existenci neměla redakční rada ani potuchy.

Zde vám předkládáme fragment, z části šéfredaktorem zničeného prohlášení z nedávné doby.

RF ..... REDAKČNÍ FORUM ..... RF

(Forum redakční rady Kukátka)

Naše redakce oznamuje, že se ocitla v hluboké duševní, citové, duchovní, etické, morální a etnické krizi ! Tato krize je logickým důsledkem koncentrace veškeré moci v rukou šéfredaktora. Po celé dlouhé roky nebyla v redakční radě respektována samostatná zásada, že kdo si článek napíše, ten si ho také zveřejní. Všechny tři základní moci v radě, tj. moc schvalovací, vyřazovací a donucovací, splýnuly postupně v despoticky vládnoucí rukou jediného nadčlena rady -

š é f r e d a k t o r a .

Tím byly rozvráceny právní základy rady.

Šéfredaktorský monopol na obsazování všech významných míst dopisovatelů a redaktorů, vytvořil nespravedlivý, vazalský systém, který ochromuje celou radu. Jednotliví redaktoři jsou tak odsouzeni k roli pouhých vykonavatelů příkazů. Je jim odírána řada lidských, občanských a i redakčních práv.

K nápravě těchto poměrů a k vyřešení nahromaděných problémů, se ustavilo R E D A K Č N Í F O R U M v tomto složení: u. f. ,

Kuřítka 15

f. u , uf , fu , u-f , f-u , FU-FU , UF-UF , U-FFU ,
v čele s mluvčími: Dr. FUFEM a Ing. UFUFEM .

Redakční forum usiluje o tyto programové cíle:

- 1) Svržení totálně totalitní diktatury šéfredaktora a nastolení demokratické vlády všeho redaktorstva.

Zde rukopis končí. Další stránky se nám nepodařilo nalézt.
Patrně byly rozcupovány zařící mocí.

Za redakční radu upravil R. S.

INZERCE

Kdo opraví a nelakuje zahravní nábytek.

Zn.: tel. 991 1695

K 10/91 - 01

Žádosti o vrácení polí, lesa a nemovitostí kvalifikovaně zpracuji.

Zn.: tel. 991 1432

K 10/91 - 02

Obecní úřad hledá stavebního technika pro přípravu staveb a dozor při jejich realizaci a při zajišťování správy obecních objektů. Podmínka: držitel průkazu zvláštní způsobilosti při stavbě.

K 10/91 - 03

Prodám: Skříň - tmavý ořech, trojdílnou, trojdílnou, rozměry: šířka 150 cm, hloubka 55 cm, výška 180 cm. zachovalá.

Na Škodou 100: 4 dveře, zadní blatníky, kryt motoru, motor.

Zn.: tel. 991 1603

DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ - K U K Á T K O . Schváleno odborem kultury
ONV Praha-západ 14.3.1985 a registrováno pod č. 321002585, nová regi-
strace č. 3210028790 ze dne 5.11.1990. Vydává UVD Dobřichovice.

Řídí redakční rada ve složení PhDr. V. Czumalo, ing. V. Dyk, ing. D. Havlík,
PhDr. Jiří Matl, ing. O. Němec (předseda), ing. J. Šimandl, PhDr. A. Šarou-
nová, Redakce: Ing. O. Němec (odpovědný redaktor), M. Němcová, Tisk:
Jan Kalíbe, Modřany. Cena 2 Kčs. Uzávěrka tohoto čísla 22.9.1991,
uzávěrka příštího čísla 20.10.1991.

Adresa: UVD Dobřichovice, redakce časopisu Kukátko,

252 29 Dobřichovice